

Nr: 128
50-0815E

DET TALADE ORDET

ATTITYD OCH VEM ÄR GUD?

ATTITUDE AND WHO IS GOD?

Av
William Marrion Branham
Tisdag 15 augusti 1950
Tältmöte, Cleveland, Ohio, USA

1 God kväll. Väldigt glad, att vara här igen ikväll och läsa ett Skriftställe och be för de sjuka och behövande.

Jag blev väldigt glad över att höra om den stora segern i går kväll som Herren gav. Precis på slutet av mötet, verkade det vara som att Herrens Ande bröt fram och kom ner över folket och det var stora ting som blev gjorda till Hans ära. Jag är mycket tacksam för det. Och det skulle kunna vara så varje kväll. Några av dem låg på bårar och några satt här på ambulans – bårar... Naturligtvis måste de tala om detta för mig. Jag märkte det bara inte själv. Men Gud kommer att respektera trons bön. Han kommer att respektera människors tro som tror på Honom. Tror ni inte det? Av allt hjärta tror jag det.

2 Ja, mötena håller på och vi känner själva att vi har en underbar tid. Jag talade med predikantbröderna idag. Vi var ute på förmiddagen och åt frukost. De tog mig med ut. Och jag var mycket glad över att bli personligt bekant med många av era fina predikanter från olika församlingar. Några av dem kommer från pingstförsamlingen och några, tror jag, från Fyra Hörn (Four Square) och några från Guds Församling (Church of God) och Missionsgemenskapens församling. Och alla dessa kära bröder var tillsammans allihop som ett. Det är vägen... när Gud kan arbeta med oss, när vi blir sådana. När predikanterna förenar sina hjärtan, då kommer de att föra fram församlingen tillsammans.

3 Vet ni, jag tror att när Jesus ska visa Sig, då kommer Han inte att fråga oss om vi tillhör en viss samfundskyrka. Han kommer att...Vi kommer att bli dömda efter vad vi har gjort med Honom i vårt hjärta. Kristendom betyder inte någon som tillhör en viss kyrka. Den betyder att någon har blivit född in i Guds Rike. Förstår ni? Nu vet jag att vi har samfundskyrkor i dag som förnekar Blodet. Men, broder, syster, om man tar bort Kristi Blod, då har man inte mer än någon filosofi eller någonting. Det är Blodet som skapar en försoning. Det är Blodet som frälser. Och det är Blodet som helar. Det är Blodet som renar. Det är det verkliga hos Gud, det är Blodet.

4 Jag är glad ikväll över att veta att människorna fortfarande tror på Blodet (ser ni?) Kristi Blod. Och jag tror inte på det här sociala evangeliet de har idag, och dessa sekter som går omkring och säger: "Ja, det finns inte något sådant som Blodet och den Helige Ande."

Du är inte en kristen, när du gör så. Det kan du inte vara. Du kan inte vara en kristen utan att vara född på nytt. Det är riktigt. Det kan du inte vara, oavsett vad du försöker göra anspråk på.

Men Han sa: "Ingen kan säga att Jesus är Kristus annat än genom den Helige Ande." Ser ni?

Om ni bara tar med vad någon annan sa, då går ni efter vad någon sa. Men ni kommer inte att känna till det, förrän den Helige Ande har fyllt er med Sin Närvaro och vittnat för er att Han är den Helige Ande och att Han är rätt. Jag vet att du som tror att Jesus Kristus är Guds Son är född i Guds Ande. Men ni har bara tagit vad någon annan sa, tills det är ett vittnesbörd för dig. Ser ni det?

5 Jag kommer ihåg en kär broder som tillhörde samma församling som jag tillhörde. Han sa: "Broder Branham, Bibeln säger att var och en som tror att Jesus Kristus är Guds Son, är född av Guds Ande."

Och jag sa: "Det står också skrivet: Ingen människa kan säga att Jesus är Kristus, utom i den Helige Ande." Ser ni?...

Han sa: "Ja, om man tror det..."

Jag sa: "Du tar vad någon annan har sagt. Du måste ha ett vittnesbörd om det, förstår du, du måste veta själv."

Du säger vad mamma sa, vad pappa sa, vad predikanten sa. Men när Han frågade Petrus:

"Vem säger du att Jag är?" då sa han: "Du är Kristus, Guds Son."

Han sa: "Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan Min Fader, som är i himmelen. Du är Petrus, och på denna klippa skall Jag bygga Min församling och helvetets portar skall inte få makt över den." Håll fast vid Klippan. Gör det som är rätt. Gud kommer att välsigna dig.

6 Nu vill jag läsa ikväll de första tio versarna i Lukas, kapitel 7. Försök alltid att läsa, för jag vet att Gud kommer att ge äran åt Sitt Ord.

När Jesus hade hållit hela sitt tal till folket, gick han in i Kapernaum. En officer där hade en tjänare. Då officeren fick höra talas om Jesus, skickade han några av judarnas äldste till honom och bad honom komma och bota hans tjänare. De kom till Jesus och bad ivrigt: "Han är värd att du gör detta för honom. Han älskar vårt folk., och det är han som har byggt synagogan åt oss." Jesus gick med dem. Han var nästan framme vid huset, då officeren skickade några vänner och

låt hälsa honom: "Herre, gör dig inte besvär. Jag är inte värd att du går in under mitt tak. (O, jag älskar detta.) Därför ansåg jag mig inte heller värd att komma till dig. (Han sände judarna, ser ni) ... Men säg ett ord så blir min tjänare frisk. Jag är själv en man som står under andras befäl, och jag har soldater under mig. När jag säger till en: Gå, så går han, och till en annan: Kom, så kommer han, och till min tjänare: Gör det, så gör han det." När Jesus hörde detta förundrade han sig över honom och vände sig om och sade till folket som följde honom: "Jag säger er: Inte ens i Israel har jag funnit en så stark tro." Och de som skickats ut vände tillbaka och fann tjänaren frisk

7 Låt oss bedja bara ett ögonblick. Vår himmelske Fader, vi har kommit hit igen, och vi går in i den andra veckan nu, det är en lång serie möten. Vi är tacksamma över att många bårar som var placerade här, är tomma och borta ikväll. Många som har suttit bundna, är uppe och rör sig ibland dem som är friska idag. Många som var sjuka, hade besvär, nära döden, är nu helade. Och vi är tacksamma, Herre, för dessa ting. Många som var syndare, bundna av syndens bojor, hundratals har blivit omvända, och förda in i att lära känna Gud, den Helige Andes gemenskap genom Hans Sons, Jesu Kristi, Blod. Vi älskar Dig för det. Och nu, Herre, ikväll börjar den åttonde kvällen. Och jag ber Dig ikväll, Herre, att det ikväll må bli en verklig tid av gemenskap omkring Ordet, gemenskap omkring Guds Ande, så att alla som hör mig och som kommer hit fram ikväll i en stor skara, må ta emot tro till att bli helade. Må detta bli ett härligt möte som man kommer att minnas länge på grund av Din Närvaro.

8 Ge oss, Herre, att något skall bli sagt eller gjort ikväll, som kommer att få den som har varit ovillig, att vända sig till Kristus. För vi tror, och känner oss pressade i Anden, att väldiga domar vilar över dessa länder (tom bit på bandet – utg.) dessa sista dagar. Plågor, sjukdomsbakterier, är redan framtagna för att spridas över nationerna. Ingen läkare känner ens till hur man ska ta hand om det. O, Gud, då måste vi tro på Gudomligt helande. När nationerna odlar fram bakterier för att låta dem spridas ut med bomber och millioner dör efter några timmar. Men, oh, vi är så tacksamma över att när Ängeln, som skulle förstöra, gick ut, då sa Du: "Rör inte någon som har Faderns Sigill på sin panna.

De är mina." O, vi är så glada ikväll över att vara under Blodet, tryggt beskyddade, precis som Israel i gamla tider när de strök blod över dörrträet och på dörrposterna, ett tecken på korset. När dödsängeln svepte över landet med de mörka vingarna nerböjda och såg blodet, då reste Den sig igen och sa: "Jag går förbi dig."

9 Vi väntar... Offerlammet har blivit dödat. Vi tar Hans kropp under Blodet, i säkerhet, och, o, Gud, väntar på att midnattstimmen ska komma, när uppbrottsordern ropas ut. Vi kommer att ge oss iväg endera kvällen till det utlovade landet, omgjordade, med fridens Evangelium på våra fötter, hela Evangeliets rustning på oss, och vi går framåt. Hjälp oss, käre Gud, att spänna på oss ordentligt och undersöka dörrposterna och övre träet på dörren, för att se om Blodet är där, och sedan gå framåt för att utmana varje fiende, eftersom vi vet att vår store Chefs – kapten, Denne som mötte Josua, när han hade gått över floden, och som sa: "Jag är befälhavare över Herrens här..."

O, Gud, Josua darrade.

Han visste att det var Du som ledde. Och ikväll vet vi att Morgonstjärnan är över oss. Baneren fladdrar, färgerna glänser. Och vi måste vinna, om vi förtröstar på Honom, Som inte kommer att svika oss. Låt det ske ikväll, Herre, så att mycket kan göras. Sänd Din Ande.

Ge människorna tro att... Ibland skrämmer det dem, Fader. De kan inte inse att Närvaron, detta stora, Jehova i Gamla Testamentet, Jesus i Nya, den Helige Ande i denna tid, står här ikväll för att utföra varje löfte som Han gav. Välsigna oss, Herre. Sänd sedan Dina gåvor, som är underordnat allt detta, så att Det ska kunna verka för att få människorna att uppbygga Församlingen, att få oss till att bli medvetna om Din Närvaro. Vi ber om det i Din Sons Jesu, Namn. Amen.

10 Kvällarna fortsätter. Naturligtvis blir jag tröttare och tröttare. Det är sant att jag tror, att när den fysiska människan bryts ner, då har den andliga människan en chans. Det är detta som fasta och sådant är till för. Han kan ha en chans att arbeta på dessa våra fem sinnen, för att föra oss fram till att tro och ha förtröstan på Honom.

Jag tycker om attityden hos den här officeren, som vi just läst om ikväll. Han var en man som kände sig ovärdig. Så länge du känner dig ovärdig den välsignelse du ber om, så är det ganska säkert att du får den. Men när du kommer till en ställning, där du tror att Gud bara är skyldig dig detta, det är då du tar fel. Vi är skyldiga inför Gud det är inte Gud som är skyldig oss. Vi är skyldiga inför Gud.

11 Och den här romaren, italienaren, vad han nu var, han sa: "Herre, jag är inte värdig att Du går in under mitt tak, och inte heller ansåg jag mig värdig att komma inför Dig." Med andra ord: "Jag sände Din församling att möta Dig och ställa den här frågan. Men jag har tro. Jag vet att Du är en man under auktoritet, för jag är under auktoritet. Och du behöver inte komma ner till mitthus för att lägga Dina händer på min tjänare. Du behöver inte komma hit och be någon bön."

Lägg märke till detta. Var säkra på att ni får tag i det. Han sa: "Jag är också en man under auktoritet. Och om jag säger till den här mannen: 'Gå och gör det' då kommer han att göra det. Och om jag säger till den här mannen: 'Kom hit', då kommer han. Jag är under auktoritet, och de som är under mig, måste lyda mig."

Och han visste att det var Guds Son, och att varje sjukdom och varje demon var under Honom. Och allt Han behövde göra var bara att tala Ordet, inte bedja, bara tala Ordet (det är alltihop), och det skulle ske, därför att varje demon måste lyda Honom. Tror ni det ikväll? Varje demon kommer att lyda Gud. Den måste. Allt måste lyda Gud. Och den kommer att lyda dig, om du har tro.

12 Josua stoppade solen. Är det sant? Någon sa: "Allting är möjligt för Gud, ingenting är omöjligt." Men allting är möjligt för dig också. Ingenting är omöjligt för den som tror. Allting är möjligt. Det skulle få ner dig och få dig i ordning, om du bara visste Vem Gud var.

Jag är rädd för att Församlingen inte känner till sin auktoritet. Jag är rädd för att människor som är födda av den Helige Ande inte inser sin auktoritet, eller den auktoritet som Gud har tillåtit åt Sin Församling. "Jag ska ge dig Himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden, skall vara bundet i himmelen, och allt vad du löser skall vara löst. Jag ger dig makt över ormar och över alla slags sjukdomar, oh, allting, och ingenting skall skada dig." Öva din tro. Släpp loss den. Låt Gud ha Sin väg. Gud kommer att ge dig det.

13 Låt oss nu se Vem Gud är, en liten stund. Jag känner att det är någonting i kväll. Jag har bett Gud om någonting. Och jag tror att Han kommer att ge mig det. Jag tror det av hela mitt hjärta. Var nu i bön. Jag kan inte tala förrän Han talar.

Låt oss bara gå tillbaka ett ögonblick och finna Vem Gud är. Låt oss se tillbaka till tidens början. Det här är en liten bild som jag vill rita upp, så att ni kan få en uppfattning av Vem denna Varelse är, Som är mitt ibland oss ikväll, och som rör sig ibland oss. Om ni bara kunde inse

Vem Han är, då skulle helande vara en andrahands – sak, eller en mindre sak för er. Om ni bara kunde se Vem Han är.

14 Låt oss gå tillbaka hundra billioner år, och gå sedan tillbaka hundra billioner före det. Och bara fortsatt att gå tillbaka. För inte så länge sedan var jag i Kalifornien. Där finns ett observatorium. De har en stjärnkikare där. Och de kan se ett område på etthundratjugo millioner ljusår, när jag... Så fort ljuset går.

Och där bakom är det fortfarande rymd. Det är i detta vi befinner oss hängande ikväll. Men låt oss tänka på att innan det fanns någonting, så fanns Gud. Han var i begynnelsen. Och låt oss se Honom och ge en bild av Honom därute i rymden, Det är Jehova vi talar om. Och lägg märke till hur Guds treenighet kommer till människan för ett ögonblick.

15 Och där, denna väldiga rymd, som ingen kan förstå med sin tanke, bortom detta, denna rymd, evigheten. Det är Jehova Gud Som är därute. Och vi har fått lära oss att i begynnelsen så gick detta Logos, eller Guds Son, ut ur Gud. Nu tror jag inte på evigt sonskap Det är till och med radikalt att ens nämna något sådant som evigt sonskap. Hur... (om) Han hade evigt sonskap, hur kunde Han vara en Son? Han måste ha en begynnelse. Ser ni det?

16. Så först var Han Gud, Jehova. Och ut ifrån Honom... Låt oss måla upp det nu som ett litet drama, så att ni kan få tag i det. Låt oss se att ut ifrån rymden, där det inte fanns någonting, kom det... låt oss göra det som ett litet, vitt Ljus, som ett mystiskt Ljus, som en Gloria. Och det var Logos som gick ut från Gud i begynnelsen.

Det var Guds Son som kom från Faderns sköte (eng. bosom). Detta var det som var i begynnelsen, det var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss. I begynnelsen var Gud. Och ut från Gud kom sedan Logos, en del av Gud som utgick från Gud. Låt oss lägga märke till detta. Jag måste göra detta, innan jag går tillbaka till det, som ett litet bild – drama här för ett ögonblick, för att få fram en viktig sak till er. Vem... Vad som är i vår mitt ikväll.

17 Och där inne... Ser ni, det här är precis som ett barn som leker framför dörren. Det var Guds Son, Logos. Och jag kan se Honom därute, och Han talade och sade: "Varde ljus." Och där fanns ingenting. Men det var någonting som hände, och en atom vände sig där och

började virvla runt åt det här hållet. Solen började komma till existens, därför att Han sa: "Varde". Det är auktoriteten.

Var gjorde Han det ifrån? Jag vet inte. Det finns inte någonting att göra det ifrån. Men Han trodde Sitt eget Ord och det blev ljus. Jag kan se ett stycke som flyger iväg från detta. Det är en meteor. Efter några millioner år, eller hundra billioner år, om ni vill kalla det så, och det cirklade bort. Jag kan se Honom stå där och iaktta den. Och den faller ner här. Han stoppar den efter att den har fallit några millioner år och Han låter den hänga där i omloppsbanan. Här är en annan som flyger bort från solen. Den går över här och hänger ner, stoppar där.

18 Vad gör Han? Skriver Sin första Bibel. Lägg märke till att människorna en gång såg upp mot himmelen. Och Han satte dit alla stjärnorna på himmelen. Det var zodiaken, som började med Jungfrun och slutade med Leo, Lejonet. Kristi första tillkommelse och den andra tillkommelsen. Han kom genom Jungfrun, Han kommer igen som Lejonet av Juda stam. Där satte Han upp den första Bibeln.

O, tillbaka i forna tider, då såg man på dessa saker. Idag har Han Sin Bibel skriven här. Men Han skrev Den på himmelen, så att människorna skulle se upp och inse att Jehova, Skaparen, levde där ovan. Och sedan kan jag se Honom, Han såg på det...

Jag kan se Honom tala till den här världen som hängde där som en istapp, eller vad det än var, långt, långt borta. Och Han flyttade över den hit. Jag kan se det här lilla Ljuset gå ut. Vi har två nu. Fadern, och ut från Fadern kom Ljuset, Sonen. Och jag kan se det här Ljuset som rör sig över hit och drog jorden bort nära solen för att torka upp den. Och så började... vattnet restes upp och avskilde land, jorden från vattnet, och så vidare.

Sedan började Han skapa. Och Han gjorde havets fiskar och växtlivets liv. Han satte boskapen på kullarna. Allt tycktes Honom gott. Sedan sa Han: "Låt oss göra människor till vår egen avbild, som är lika oss." Är det riktigt? Bra.

5.

Så Han skapade en människa. Gud var Ande. Han måste vara en andemänniska, skapad till Hans avbild. Han satte honom här på jorden för att råda över djurlivet och så vidare, liksom den Helige Ande skulle leda Församlingen idag. Det var människan.

19 När Han sedan satte honom... Det fanns ingen människa som kunde odla marken, och Han gav honom fem sinnen. Det var där vetenskapsmännen kunde... De är förfärliga, har blandat ihop det. Han skulle ha kunnat ge honom en hand som en apa och en fot som en björn, och vad Han än ville, men Han lade Sin Ande i honom, och gjorde honom en själ. Det är skillnaden.

Vi kommer inte från något djurliv. Nej. Vi är inte från något djurliv, när det gäller några sinnen. Gud skapade oss. Det är riktigt.

Lägg sedan emellertid märke till en sak. Sedan var han här på jorden och Han gav honom en medhjälpare (maka) och så vidare Han hade välsignad gemenskap och samtal med sin Fader.

20 Och sedan ska vi komma fram till den här andra människan... Den första mannen Gud kan du inte se. Den andra människan var ett ljusfenomen. Och nu tar Han en tredje människa och gör honom som ett litet vitt moln, som kommer fram, vi kan se honom. Den Helige Ande kommer ner. Och han är helt och hållet en människa. Det är själen hos en människa, den är evig.

Och efter att denna människa syndade, förstörde han själen. Svärta, mörker kom in i den. Och sedan kom Gud ner och levde i människan, led med människan och återlöste människan. Och den Helige Ande kommer in i människan och driver bort det där mörkret och synden från honom och för det tillbaka till fullkomlig gemenskap, en del av Gud. Och nu, genom Kristi Blod, Som renar oss från synd, blir vi söner och döttrar till Gud.

Vem är Gud, Denne Som stod där och stjärnor rullade ut ur Hans händer och Han gjorde så att världar rullade ut ur Hans händer och skapade de ting som inte syns: Gudomlighet. Och Gudomligheten Själ lever i människan. Skaparen, som skapade himlar och jord, lever i människan.

21 Därför är det inte underligt, ni som är handikappade, när ni inser detta och rätar upp er. Skaparen är här. Inte underligt att de som är blinda och inte kan se, att deras ögon öppnas. Skaparen är här. Skaparen. Ni inser Vem som...

Bibeln säger: "Vi är söner och döttrar till Gud. "Hans avkomma. Då är vi någonting likt det som Gud var. Jesus själv sa: "Det står skrivet: 'Ni är gudar'. Det står skrivet i er lag." Vi blir en del av Gud, en son till Gud, genom barnaskap genom Jesus Kristus.

Därför, om ni inser att just den Gud som skapade stoftet och jorden och vad det än finns här, att Han lever ibland människorna, var är då vår

tro, vänner? Och Han sade: när Han var här på jorden: "Dessa ting som Jag gör, större än dessa ska ni göra, för Jag går till min Fader. Vad ni än önskar för något, när ni ber, tro att ni får dem, och ni ska ha dem." Det är Skaparen som talar. Är det riktigt? Då ligger det inte hos Honom. Det ligger hos oss.

Den gemenskap som Adam förlorade i fallet, den återupprättade Kristus i Sin död (Tror ni det?) för att föra människan tillbaka till gemenskap med Gud.

Nu har Församlingen rört sig uppåt mot den gemenskapen med Gud, den gemenskap som Adam hade i begynnelsen i Edens lustgård, och all synd är borttagen, (vi är) fria från fördömelse, den Helige Ande renar oss från all synd. Nu är ni fria att öva er i nästa steg i Gud. Ser ni det?

22 Om de var döende, har jag stått vid deras sida. Jag har sett dem som trodde de var frälsta och jag har hållit dem, när de var döende. Jag har sett dem som verkligen visste att de var frälsta och som lämnade, medan de ropade ut segern. Det stämmer. Jag har sett dem i alla de stadier som kommer. Var säker på att du har det rätt med Gud, innan du lämnar här. Ta inte vad någon annan sa. Du skall själv vara säker på att du har det rätt med Gud.

Gudomen här med oss nu, Gudomen i oss. "En liten tid och världen ser Mig inte mer." Är det ett Skriftställe? "Ni ska se mig, för Jag skall vara med er, till och med i er, intill världens slut." Då är Kristus i Sin Församling, tills det inte finns någon värld mer. Om vi då kan finna var Kristus verkar i Sin Församling, så är det den Församlingen jag vill vara i.

23 När det nu gäller den troende idag. De flesta människor säger att de är goda människor, de betalar sitt tionde till församlingen, de är goda medlemmar. Det är mycket bra. Det är ett moraliskt liv. Ingen kan säga något ont om det. Men det är inte detta jag talar om. Jesus dömde en människa som troende, en annan typ av karaktär.

De sista Orden som Jesus sa, när Han lämnade världen: "Gå ut i hela världen och predika Evangeliet för hela skapelsen." Är det riktigt? "Den som tror och blir döpt, ska bli frälst. Den som inte tror, skall bli fördömd." Är det riktigt?

Varje församling vill komma så långt, men hur är det med resten av det? Han sa: "Dessa tecken skall följa den som tror." Tror ni det? "Dessa tecken skall följa den som tror: I Mitt Namn skall de kasta ut onda andar, tala med nya tungor, ta upp ormar, och om de dricker dödliga saker, skall det inte skada dem. Om de lägger sina händer på de

sjuka, skall de bli friska." Och Han blev upptagen från dem och lärjungarna återvände med stor glädje och predikade Ordet, överallt, och Herren arbetade med dem och stadfäste Ordet med tecken och under. Är det riktigt?

24 Detta skulle nu predikas tills Jesus återvände. O, Gud, ge oss modiga män och kvinnor. Någon som vill stå fram och kalla rätt för rätt och fel för fel. Det är antingen rätt eller fel. Om inte detta är... Jag läste Markus 16. Om inte detta är sanningen, så tror jag inte på Bibeln. Och om jag inte tror på Bibeln...

Om jag inte var för Jesus, så skulle jag vara här emot Honom. Må Gud ge den dagen, när män och kvinnor kommer att vara det de säger att de är. Om du är en kristen, lev då som en kristen, var sådan, handla så. Om du inte är det, var emot det, så att människorna kommer att veta var du står. Om jag inte trodde på det, skulle jag vara emot det. Men jag är villig att sätta min själ på varje sats i detta Ord och säga att Det är sanningen. Jag tror att det är det inspirerade Guds - Ordet. Och jag tror att varje Ord av Det är inspirerat. Och jag är villig att alltid förlita mitt liv på Guds Ord och Hans löften, för Det är sant.

25 Bara ett litet ögonblick nu, eller två, så ska vi börja bedja för de sjuka.

Lägg märke till detta, den enda vägen för att du någonsin skall komma någonstans med Gud, det är att tro på att Han är här och att Han lönar dem som ivrigt söker Honom. Ni måste tro detta. Och Gud...

Om jag skulle säga till denne man, en ung man, de är två stycken, som sitter här i rullstolar. Om jag skulle säga till dem: "Res er upp, ni är helade. Ni kan gå." Och många av dessa människor som sitter här i dessa rullstolar, om jag skulle säga till dem: "Res er upp och gå, för Kristus har helat er."

Om de nu skulle säga: "Se nu här, jag har varit handikappad..." Det skulle vara alltihop. Det är alltihop. Ni måste ha tro att jag har sagt er sanningen. Och jag skulle inte säga er detta, om jag inte först visste att det är Sanningen. Och jag är säker på att fast jag är en människa och kan göra misstag, så är Gud ofelbar och kan inte göra något misstag. Ser ni det? Och Han sa: "Om ni tror. Ske er såsom ni tror." Är det riktigt? Vi tror det.

26 Många gånger ser jag på de sjuka. Folk kritiserar mig och pekar finger åt mig och säger: "Ja, jag tog med mig någon hit ner, och det hände inte något med dem." Det är samma gamla djävul som sa: "Kom

ner från korset, så ska vi tro på Dig." Den lever fortfarande i många idag...

Vänner, jag kan inte säga någonting, för att vara ärlig inför Gud, innan jag vet något om det. Skulle ni vänta att jag skulle stå fram här... och ta emot tillrättavisning av er som är berusade eller någonting, och göra någonting fel som orsakar att Guds Församling utsätts för klander? Aldrig.

Jag lyssnar på en person och det är Gud. De personer som ordnar med mina möten, och jag tror jag har de bästa i världen, de kan ordna med ett möte var de än önskar, men jag har frihet.

Vad som Guds Ande än säger att du ska göra, gör det. Om Han skulle kalla mig från den här plattformen just nu för att ge mig iväg och bedja för någon på andra sidan nationen, då skulle jag ge mig iväg direkt. Lydnad är bättre än offer. Det är sant.

27 Men om Han säger till mig någonting... Ibland fångar jag upp personen och ser rakt på dem. Och många gånger, om ni lägger märke till det, så vänder jag mig alltid (åt olika håll). Jag vet att tron som drar kommer in till mig. Om jag stannar upp, kommer Den (urskiljningens gåva – översättarens anmärkning.) att börja ropa upp folk. Ser ni? Och jag försöker hålla mig borta från det så mycket som jag möjligen kan och se rakt på åhörarskaran, för så snart du kontaktar en person, börjar en syn komma fram. I nio fall av tio kommer det att börja. Och när de gör det...

Men detta helar inte personen. Men om du kan få människorna att tro då, och ibland tala till dem och tala om för dem vad som är fel, ja, då kommer de att tro. De kommer att ge dem tro. Men jag kan inte tala om för dig vad som är fel med dig, förrän Gud först visar mig.

28 Jesus gick förbi krymplingar och lät dem ligga där. Han sa: "Jag kan inte göra någonting, om inte Fadern först visar Mig." Är det riktigt? Johannes kapitel 5:19. "Amen, amen, säger Jag er: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan endast det Han ser Fadern göra." Ser ni?

Det måste visas först. När Balaam försökte förbanna Israel, välsignade han Israel. Och Balak frågade honom varför. Han sa: "Hur kan någon profet säga någonting, om inte Gud lägger det i hans mun?" Ser ni det? Man kan inte säga det. Det är ingen idé.

Så, bara fortsatt att bedja, allihop, i en ställning av bön, och tro sedan. Och om Gud talar om något för mig som jag skall säga till er, då kommer jag att säga det. Och när jag säger det, tro det då.

29 För en tid sedan kom det en dam i bönekön här. Hon höll en stadig kurs, hon gick över ...?...(Jag tror det var Tulsa, Oklahoma.) Och hon gick igenom kön på sina kryckor. Och jag sa: "Syster, vill du tro på mig som Guds tjänare?"

Hon sa: "Ja."

Jag sa: "Gå fram till platsen och kasta ner kryckorna och fortsätt att gå ner."

Och hon sa: "Men jag har stött mig på de här kryckorna i två år."

Jag sa: "Du kommer troligen alltid att ha dem." Och hon gick vidare. Det var över.

30 Ungefär tjugo minuter senare kom det en dam som måste ha hjälp av två vaktmästare. Och jag kände Anden drog mot henne. Hon såg upp, och hon grät.

Jag sa: "Mor, tror du?"

Hon sa: "Jag tror av hela mitt hjärta att vad du än ber Gud om, det kommer Gud att göra."

Jag sa: "Gå fram dit (som jag sa till damen för en stund sedan), och kasta bort de där kryckorna och fortsätt att gå."

Jag bara stod och såg på henne. Hon gick fram dit. De måste hjälpa henne, stackars hon, hon var så svag. Hon höll i en så där. Hon tog sina kryckor och slängde ner dem. Och så gick hon ner genom byggnaden, runt och runt och bara ropade.

Hur skulle det gått, om hon inte hade gjort detta. Förstår ni det? Jag måste veta först. Och ni lyder och gör det som ni blir tillsagda att göra.

31 När ni går ut härifrån och någon kritisk läkare... Alla läkare är inte så trångsynta. Men om någon kritisk doktor säger till dig att du inte är helad, och så vidare, och inte tror på detta, så fortsätt bara vidare och gör det som Gud sa till dig sa till dig att du skulle göra. Lyssna inte på något av det. Gå till någon annan läkare, om du vill träffa en läkare, som tjänar Gud... tjänar Gud.

Kom nu ihåg att jag inte är emot läkare, eller medicinsk behandling, sjukhus, eller något av detta. Allt som kan hjälpa någon och lindra en stackars lidande mänsklighet, må Gud välsigna varje sådan ansträngning som görs. Jag ber att Gud skall sända någon form av serum någonstans till dessa vetenskapsmän, som kommer att döda varje cancer som finns i världen. Jag hoppas att Han kommer att sända någonting som dödar tbc, eller att något kan göras. Jag litar på att Han kommer att göra det. Jag ber att Han skall göra det.

32 Men nu, broder, så finns det inget helande som kan äga rum, om inte Gud Själv påbjuder det. "Jag är Herren som helar alla dina sjukdomar." Det kan bara ske genom Gud. De bästa läkarna tar sin egen medicin och dör. Det är sant. De kommer att fortsätta här...

För inte så länge sedan, såg jag en kvinna, som tillhörde Kristen Vetenskap, (Scientologerna) och hon hoppades på Gud för sitt barn i Kalifornien. Det dog. Och från Maine till Kalifornien sände tidningarna ut det: "Gudomligt helande. Alltihop fanatism. Baby dör utan medicinsk behandling." Och samtidigt som det spreds över nationen, förlorade läkarna åtminstone tiotusen fall. Men de skulle inte vilja brännmärka medicinsk vetenskap som fanatism.

33 Om jag kunde gå här på kyrkogården ikväll och säga: "Alla ni som dog under medicinsk behandling, stå upp. Och alla ni som dog medan ni hoppades på Herren, stå upp." Väg in balansen. Såsen för gåsen är för gåskarlen. Och om man måste mäta allt Gudomligt helande för att ett fall misslyckades, och om sedan ett fall misslyckades under medicinsk behandling, då är det fanatism. Kom, låt oss resonera tillsammans. Det är riktigt.

Om ett fall misslyckades genom Gudomligt helande, därför att någon inte hade tillräcklig tro för att gå fram och ta emot det, och alltihop måste brännmärkas som fanatism, och en medicinsk behandling som misslyckades, en patient, när det finns hundratals som dör i er stad och runt omkring, dagligen, under medicinsk behandling... Det är riktigt.

34 En sak som människorna borde göra, om ni har något hjärta, om de inte är galna efter pengar, och rädda för att de ska förlora några slantar, om ni bara ville komma tillsammans och säga: "Broder, predikanter, och allihop, låt oss arbeta tillsammans med detta och försöka hjälpa vår medbroder." Då skulle det bli bättre, världen skulle bli det. Då skulle Gud välsigna oss. Det är sant.

Jag säger ingenting emot medicinsk vetenskap, eller emot någonting. Jag är inte här för att döma. Jag är här för att predika Evangeliet och be för de sjuka.

Och jag kan inte hela någon. Ingen läkare kan hela någon. De har aldrig hävdats att de kan hela. Mayos sjukhus är den bästa auktoriteten, gissar jag, som de har. De sa: "Vi gör inte anspråk på att vara helbrägdagörare. Vi gör anspråk på att assistera naturen. Det finns En Helbrägdagörare och det är Gud." Det är riktigt. Det är den bästa auktoriteten.

Så om någon läkare säger till dig att han är en helbrägdagörare, så är han en kvacksalvare. Det är alltihop. Det är sant. Som predikant har jag sett lika många predikant – kvacksalvare som jag har sett läkare också. Allt som inte tror på Guds Ord, är en kvacksalvare för mig. Det är riktigt. Du är villig att stå fram och ta Ordet på det sätt det är och säga att det är rätt eller fel. Sant. Tro nu på Gud. Ha tro på Gud.

35 Och när den Helige Andes inspiration är här för att inspirera dig, kom då ihåg att Gud kommer att göra så att din kropp kommer in i din bekännelse. Om du säger att du är en drinkare och vill ha en drink. Var inte bekymrad, du kommer snart att vara en sådan. Om du säger att du är en syndare och vill synda, då kommer du att vara rakt in i det.

Om du säger att du är en kristen och tror det hela vägen, då kommer Gud att föra fram... Ditt vittnesbörd kommer att föra dig rakt in i det. Om du tror på helande och tror att Gud har helat dig, bekänn det och Gud kommer att göra så att din kropp lyder din bekännelse, för Han är din bekännelses Överstepräst och sitter på Faderns högra sida nu med Sitt eget Blod för att gå i förbön för varje bekännelse för något som Han dog för.

Och Han dog för att ta bort synden. Och sjukdom är ett resultat av synden. "Han var genomborrade för våra överträdelsers skull, och genom Hans sår är vi helade." Kom ihåg det. Ha tro. Avfärda det inte. Stå fast på det.

36 Jag tänker på ett fall en gång, ett av de värsta jag någonsin har sett. Alldeles före bönekön. Hur många av er skulle vilja använda de här sakerna nu, så att ni kan sända och få några av dessa vittnesbörd. Jag skall berätta för er kväll efter kväll. Bra. Om ni vill ha det här vittnesbördet, så skriv till... Pastor G. H. Brown , 505 Victor Street, Little Rock, Arkansas, för att få detta. Och som jag sa, så gjorde de narr av den här böneduken, att man gjorde så. Jag kan inte förvänta mig att otroende ska tro detta. Det är för dem som tror.

37 Det var i samma möte, samma kväll. Den lilla damen var där med sin böneduk, som inte var fläckad av blod. Och där låg hennes arm helt blottad och hon stod där inför tusentals människor som ett vittne. Och blodet stoppades och de kunde inte förstå varför det blev stoppat.

Därför att Gud stoppade det. Hur kom du hur som helst hit till jorden över huvud taget? Hur blev livsfröet över huvud taget format? Lägg märke till det. Det var genom Skaparen, Gud.

38 Lyssna noga nu ett ögonblick. Omkring klockan elva. Broder Brown sa till mig i åhörarskaran. Han sa: "Broder Branham, när kan du komma till de psykopatiska fallen, som..." De håller dem vanligen avskilda, för att de stör. Och ibland, när dessa andar kommer ut ur människorna, är det förfärligt hur de uppträder.

Han sa: "Jag blev så uppskrämd, det var det värsta jag hade sett i mitt liv, innan de hämtade dig." Vi hade ett underbart möte. Han sa: "Vi har satt honom nere i källarvåningen, där nere."

Och jag kom just nerför gatan och jag var förvånad. Ni vet den här lilla sången: "Tro, endast tro?" Jag kom ner i hissen den förmiddagen och jag hörde någon sjunga: "Tro, endast tro, allting är möjligt, tro, endast tro." Och det var hisspojken som stod där och vred på sina knappar. Och jag fortsatte ner och började gå längs gatan, hela vägen genom den bortre delen av staden. Och jag hörde en mamma som vaggade sin lilla baby i en gammal rottingstol. Hur många kommer ihåg de gamla rottingstolarna, när vi brukade fläta dem med rotting? Jag har själv vaggat en sådan.

39 Där var den lilla mamman som hade sin baby uppe och hon skulle just lägga ner... "Tro, endast tro, tro endast tro, allting är möjligt..."

Och jag sa: "O, Gud, vad jag tackar Dig. Den damen besöker mötet.

Jag fortsatte ner. Och där var den allra sötaste lilla pojke. Han lekte med några kulor och jag gick förbi och såg på honom. Och den lille krabaten hade ett byxben ner och ett upp. Och han började skjuta iväg sin kula sådär och han kom ner till mig, reste sig upp, borstade av sig på benen och sa: "Tro, endast tro, tro endast tro, allting är..." Han sjöng "Tro, endast tro" innan han skulle skjuta iväg sin kula.

40 Och den kvällen vid mötet, sa broder Brown: "Kom ner här, broder Branham, och jag skall visa dig en syn du aldrig har sett." Och jag gick nerför trapporna och där stod en väldigt typisk gammal Arkansas – broder. Han stod där med en urtvättad overall på sig, han stod på trapporna som ledde ner till hörsalen.

Och jag sa: "God dag, min herre."

Och han sa: "God dag, broder Branham."

Och jag gick ner, och jag sa: "Var är fallet?"

Han sa: "Där är hon."

Och där låg en dam. Hon såg stark ut, stora, starka armar och ben. Och blodet bara rann nerför benet så där. Hon låg på rygg, fötterna stack rakt upp och hennes händer rakt upp så där, där hon låg på rygg, hon låg i ett hörn. Och jag sa: "Varför blöder hon?"

Han sa: "Broder Branham, hon förlorade förståndet på grund av en spruta som doktorn gav henne under menopausen." Det var under menopausen och han gav henne en spruta och den gick till förståndet på henne. Och hon förlorade förståndet. Han sa: "Hon har varit på en institution i två år. Jag har fem små barn hemma. Jag har sålt min gård och allt jag hade, för att försöka få behandling för henne. Till slut måste de ta henne dit bort.

Och jag har hört att det varit en dam förut från Pineville, där borta i Mississippi, på institutionen... " (tom bit på bandet)...

Hon hade varit mentalsjuk i tio år, och hon fick tillbaka sitt förstånd, när jag gick förbi. Och hon grep tag i mina byxben. Och hennes dotter sa: "Gud, var barmhärtig." Han sa: "Broder Branham, bed Gud."

Jag sa: "Tror du att Han kan göra det?"

Han sa: "Ja."

Och då bad jag Gud välsigna henne, där hon låg och slog huvudet i golvet så där. Och en ung dam.

41 Omkring två veckor senare var jag i San Antonio. Jag hörde någon som diskuterade utanför den lilla platsen där jag var, det var en turistanläggning. Någon sa: "Jag vill träffa broder Branham."

Och broder Kidson sa: "Jag kan bara inte tillåta det. Han är därinne och ber." Han sa: "Ja, men jag vill bara skaka hand med honom."

Och jag såg ut genom fönstret. Jag såg att det var en ung soldat.

Jag öppnade dörren och sa: "Ni vill träffa mig?"

Och han sa: "Är du broder Branham?"

Han sa: "Är det... "O, broder Branham ." Han kom och slog armarna omkring mig. Han kysste mig vid sidan av nacken.

Och jag sa: "Vad gäller det, soldat?"

Han sa: "Broder Branham, kommer du ihåg den där kvällen i San Antonio, där en dam låg och slog med huvudet mot golvet?"

Jag sa: "Åh, är ni släkt?"

"Ja", sa han, "det är min mamma. Jag åkte utomlands, hon visste inte ens att jag var ute i kriget. Hon var därinne i tio år. Broder Branham, de släppte ut henne från institutionen och sände hem henne. Hon höll på att göra i ordning middagen, när jag reste. Jag ville bara krama om dig och säga att jag är så lycklig att mamma är hemma och vid sina sinnens fulla bruk."

Jag sa: "Nå, broder, är du en kristen?"

Han sa: "Ja, broder, Han förde mig igenom striderna och allting, jag förtröstade på Honom."

"Gud välsigne dig, bara ge Gud ära."

42 Och de hade hört om detta, och han talade om för mig att mannen i trappan den där kvällen hade hört talas om detta. Och jag sa: "Ja, och hur är det med din hustru?"

Och jag sa: "Jag skall gå ut."

På den tiden förekom det ingen användning av urskiljningens gåva. Det hade inte kommit till mig och för att veta vad det var... måste jag ta tag i människornas händer för att kontakta deras kroppar. Hade inte kommit förrän alldeles nyligen, det hade bara varit ett års tid vid den här tiden, gissar jag, det var i Regina, tror jag det var, i Kanada. Sedan lovade Han att det skulle komma, men det hade inte kommit än. Så snart jag kommer igenom, ska vi börja bönelinjen.

43 Lägg märke till detta. Och jag sa: "Jag ska gå ut och ta tag i hennes hand och se om..."

Han sa: "Broder Branham, gå inte. Hon kommer att döda dig. Jag kunde inte ens få en ambulans för att få hit henne. Jag hyrde en broder, de var fem stycken, och de tog hit henne i en bil. Hon sparkade ut alla glasrutorna i bilen och dessa fem män fick ett grepp om henne. Det är därför hon blöder så där. Hon kan inte komma upp från ryggen, fast hon har varit där i två år och legat på rygg."

Jag sa: "Ja, men jag skall gå dit och se..."

Han sa: "Gör inte det." Jag sa: "Åh, hon kommer inte att..."

Jag gick dit. Jag var ung på vägen, jag visste inte exakt hur man ska handla med demoner. Och man vet aldrig förrän man blir inspirerad (Förstår ni?)

... Då är det bäst att vara försiktig med det man gör. Kommer ni ihåg när det var några pojkar, som inte hade auktoriteten, som försökte göra något liknande? Han kom över dem.

44 Och jag gick dit bort, där hon var. Hon låg bara där. Och hon hade händerna uppsträckta, blinkade med ögonen och tittade rakt bakåt så där. Och jag sa: "Hur står det till, syster."

Hon gjorde inte en rörelse. Och jag tog henne i handen. "Låt mig få ta dig i hand." Jag tog henne i handen så där.

Och det var något stort att Gud var med mig och var barmhärtig inför min okunnighet. Med den där starka armen, tio gånger starkare än hennes normala kraft.

Om det är någon som någonsin har haft med vansinne att göra, så är det djävulen som är på dessa människor, demoner. Nå, om djävulens kraft kan göra en människa tio gånger starkare än hennes vanliga kraft,

vad kan då Guds kraft över dig göra, om du är handikappad eller vad det nu är. Så mycket starkare Gud är än djävulen, när den är över dig. Förstår ni?

45 Sedan stötte hon till mig med den där stora armen. Och jag var mindre då än vad jag är nu, jag vägde ungefär sextiofem kilo. Och hon drog till mig så hårt att hon slog bort mig från golvet. Och hon skulle ha kastat mig rakt emot väggen med den armen på det viset. Och bara genom Guds nåd så träffade min fot henne rakt över bröstet och jag kastades ur hennes grepp.

Och lyssna nu. Jag vände mig om och började springa och hoppade mot trappan. Och här kom den här kvinnan över golvet på rygg och hon rörde sig så här, precis som en orm och jagade mig över golvet: demoner, djävulen.

Jag tror på en personlig djävul. Ja, verkligen. Det var det som var över den här kvinnan. Hon krälade som en orm, och rörde på kroppen, förföljde mig.

46 Och jag gick upp på trappan. Ja, jag har varit på institutioner. Jag har sett alla slags syner. Jag har sett unga damer ta av sig kläderna och ta från sängbäckenet och tvätta ansiktet med det, och allt möjligt annat på institutioner. Men aldrig hade jag sett något sådant.

Och här jagade hon mig och väste och slog som en orm.

Han sa: "Jag sa till dig."

Jag sa: "Broder, jag har aldrig sett något sådant. Det är verkligen djävulen i henne."

Han sa: "Och broder Branham, hon är en god kvinna. Nu säger du att det inte kommer några vibrationer, och vad kan jag göra? Jag har sålt min mulåsna, det sista jag hade, för att hyra bröderna och få dem att ta henne de här 30 milen, någonting, hit." Och han bröt bara ihop och började gråta och kastade huvudet mot väggen så här.

47 Jag sa: "Ett ögonblick bara, broder. Dessa vibrationer betyder ingenting. Det talar bara om vad det är för sjukdom. Ser du? Tror du, om jag skulle fråga Gud?"

Han sa: "Jag tror av allt mitt hjärta."

Och jag vände mig om och hon höll på med att sätta sin stora, starka fot mot väggen och sparka så här. Och det fanns en bänk där som någon hade suttit på. Hon slog till den med huvudet och en stor bit av håret rycktes loss och det började blöda, och en bit rycktes loss. Och hon tog den och slängde iväg den och putsen trillade ner från väggen. Och hon

började: "Hi - hi - hi – hi – hi- hi", verkligt underligt skratt så där. Hon bara fortsatte.

Och jag sa: "Ja, jag har aldrig sett något sådant." Och hon vände sig om för att se på mig och hon sa: "William Branham, du har ingenting med mig att göra. Jag förde henne hit." Mannen tittade på mig och sa: "Nej, men detta är de första ord hon har sagt på två år. Hon vet inte ens sitt eget namn. Hur kan hon känna dig?"

Jag sa: "Broder, lyssna. Det är inte hon. Det är djävulen som känner igen Guds gåva. Det är vad det är. Han vet detta. Och han vet att hans tid har kommit." Hon sa: "Jag förde henne hit. Du har ingenting med mig att göra."

Jag sa: "Tror du, min herre?"

Han sa: "Av allt mitt hjärta."

Jag sa: "Satan, jag..." Och hon var ungefär så långt ifrån mig som den där stolpen i mitten.

Jag sa: "Satan, den här mannen har gjort allt han kan göra, och läkarna och allting har gjort allt de kan göra. Och du har bestämt dig för att hålla kvar den här kvinnan. Men jag befäller dig, genom Jesus Kristus, Guds Son, att du kommer ut ur kvinnan och lämnar henne." Hon bara låg där och flåsade två eller tre gånger.

48 Jag vände mig om och såg på honom och sa: "Tror du?"

Han sa: "Broder Branham, jag har ingenting annat att göra än att tro. Vad skall jag göra med henne?"

Jag sa: "Ta henne tillbaka till institutionen. Låt dem se ..." Om du inte tvivlar.

Nu har du sett någonting att kvinnan där... (tom bit på bandet – utg.) "du kan inse nu att hon sa mitt namn och hon känner mig inte. Och Satan kände igen gåvan."

Han sa: "Jag skall göra precis vad du säger till mig att göra."

Jag sa: "Gå och tacka Gud för hennes helande. Ta henne tillbaka till institutionen. Hon kommer att komma hem endera dagen."

Han sa: "Det skall jag göra."

49 Omkring tre veckor senare... stannade Jones över för två dagars möten. Och jag såg en man och hans hustru och fem små barn sitta där, ett litet barn, omkring tre år gammalt. Jag såg att kvinnan vinkade till mig. Jag undrade varför hon vinkade. Hon höll på med att vinka. Hennes man banade väg. Jag tänkte: "Vem är nu detta?"

Hennes man sa: "Känner du inte igen mig broder Branham?"

Jag sa: "Nej, det gör jag inte."

Han sa: "Kommer du ihåg den kvinnan som var på mentalsjukhus?"

Jag sa: "Ja, det gör jag."

"Det är hon."

Och jag sa: "Ja."

Han sa: "Jag tog henne tillbaka nästa morgon. Och vi hade inget problem alls med henne. Vi tog henne till institutionen som du sa att vi skulle göra. Och nästa morgon satt hon upp i sin cell, när sjuksköterskan kom in. Hon åt sin frukost och tredje dagen blev hon utskriven från institutionen, hon kom hem och var i sitt rätta tillstånd, en normal kvinna."

Broder, halleluja. Jag säger detta: Att Jesus Kristus är den samme igår, idag och i evighet. Och varje demon känner till Guds auktoritet. Och det behöver verkligen inte vara någonting annat än att du tror på Jesus Kristus av allt ditt hjärta och blir helad. Det är riktigt. Tror du detta?

50 O, män, kvinnor, bröder och systrar, varför, varför kan vi inte nu, helt samstämmigt, säga: "Jesus, jag tror på Dig och jag tar emot det." O, så härligt det skall vara. Så underbart.

Lyssna, det apostoliska sättet att hålla ett helandemöte är att predika och se vad Gud gör, och sedan tala ut det, där man finner tro, män och kvinnor som tror, som har tro på Gud, till att tro på Gud och Gud kommer att ge dem det. Tror ni det? Var i bön. Låt oss be Gud hjälpa oss, bara ett ögonblick.

O, Jesus, helt säkert, Herre, kommer sanningen att gripa tag. Säkert kommer sanningen att göra det. O, Gud, Du känner alla dessa människor här. Du vet deras belägenhet. Du vet allt om dem. Du vet deras tro. Och Fader, jag ber att Du ska ge dem tro. Tro kommer av att höra, höra Ordet. Låt det ske ikväll.

Välsigna denna åhörarskara med ett väldigt utgjutande av Dina välsignelser. Må män och kvinnor inse att det är Du, att det som Ordet har undervisat, att tro på Herren.

51 Vi tänker på den romerske officeren nu, när han sa: "Jag är inte värdig att Du kommer in under mitt tak, tala bara Ordet. För jag står under auktoritet, och Du har en auktoritet. Och vad Du än säger, så kommer det att bli så." Herre, låt män och kvinnor ikväll veta att Du fortfarande har auktoritet. Du har auktoritet över invaliditet, över blindhet, över cancer, över alla dessa sjukdomar, över synden. Det är som sig bör att Du förtjänar det.

Du dog för den uppgiften. Du tog vår plats på korset. Du bar skröpligheterna i Din kropp.

Och nu, Herre, för att göra oss fria... Och du sände den Helige Ande, och Han vittnar om detta. Du sände Ordet, Det vittnar om det. Du sände pastorerna, de vittnar om det. Du sände Din gåva, och den vittnar om det.

O, Gud, låt en väldig tros- arm röra sig genom byggnaden och hela dessa som behöver det, vi ber om det i Hans Namn och till Hans ära. Amen.

52 O! Jag älskar Honom av hela mitt hjärta. Och jag vill att alla skall veta att jag älskar Herren Jesus av hela min själ, hjärta och sinne.

Det var någon som sa för länge sedan, hotade mig, det var i en viss stad, personen sa: "Om du inte slutar med att predika Gudomligt helande, skall vi slänga en bomb på plattformen."

Jag sa: "Röken kommer inte att försvinna, förrän jag är i härligheten."

Jag sa: "Det är i sin ordning." Varför fruktar vi? Ja, om Gud är för dig, vem kan då vara emot dig? Ni vet att det är skrivet i Bibeln att det vore bättre att en kvarnsten hängdes om din hals och du sänktes i havets djup, än att kränka dessa som tror på Mig? "Dessa tecken skall följa dem som tror på Mig. Rör inte Mina Smorda. Gör inte Mina profeter någon skada."

Om du strider, kan Gud inte strida. Stå stilla, låt Gud strida, Han kommer att låta det ske. Amen. Han kommer att göra så att varje kritiker får skämmas, allting får skämmas. Tror ni på Honom, bröder? Låt oss avgöra oss för tron.

53 Jag känner det på något vis lite underligt ikväll. Jag har bett Gud ikväll... Jag ska tala om för er vad jag gjorde. Jag bad Herren om, när jag kom hit, att låta det här bli den kväll, när sjukdomar lämnar folket överallt. Det bröt på något vis in lite grand i går kväll. Och det fanns de som var i behov, som reste sig upp och gick helade ut ur byggnaden. Det kan bli så ikväll till hundra procent. Ser ni det? Jag kommer att vända mig till en i taget, dessa som har bönekort, jag måste bara ta en i taget. Och här kommer Det genom dessa olika sjukdomar. Det talar bara om vad som är fel med en person. Men det är tron på Gud som helar oss. Tro på auktoriteten. Tro på Gud. Se och lev.

O, kopparormen kunde inte be för någon, eller hur? Kopparormen... vad gjorde de? Tror ni att kopparormen var Guds gåva till Israel? De såg och levde. Ängeln vid dammen i Betesda bad inte för någon. De gick ner i vattnet och blev helade. Är det riktigt? Gud är enda sättet för dig att bli helad.

Se åt det här hållet på mig. Gud har välsignat genom att tala om Ordet för er. Jag tror på Gud...

54 Hur många bönekort? Bra. Jag antar att det finns många. Alla bönekorten är ute. O!

Se på ditt bönekort, vad du har som står skrivet där. Du har sjukdomar och sådant. Det är allt du kan få höra här framme. Nå, varför accepterar du det inte, utan det här? Det är det som är meningen. Var förtröstansfull. Tro.

O, när jag ser ut över den här åhörarskaran då är det något som händer med mig just nu. Jag vet inte vad... Jag kan på något vis inte kalla fram bönekön nu. Jag tror att Gud vill något annat den här gången. Jag tror att Han vill svara på min bön. Det är någonting...

Nu, vänner. Jag försöker inte stanna upp. Gud känner mitt hjärta. Jag står här, därför att jag tror att den Helige Ande vill göra något för folket. O, så underbart. Var bara i bön, var och en.

55 Bara ett ögonblick. Jag vill gå ner här och se ut över åhörarskaran. Bara se runt omkring. Se åt det här hållet allihop, och ha tillit och tro, jag skall bara göra en cirkel och komma genom byggnaden. Ha tro här nere.

Gud välsigne dig, broder. Tro där borta, stig åt sidan. Jag tror att jag ser en dam där som ser och försöker tro. Det är en ung dam som sitter där, tror jag. Tror du mig, syster, av hela ditt hjärta? Tror du att Gud sände mig hit för ditt helande? Du är en främling för mig... Jag känner dig inte. Gud vet att jag inte vet någonting om dig. Jag vet inte någonting om dig nu. Men jag vill att du ser åt det här hållet. Jag vill att du ska tro.

En sak som jag vet är detta: Du har inte levat det liv du skulle vilja leva, eller hur? Du har inte varit den kristen du ville vara, och önskar vara. Det är sant. Du har inte levat det segerrika livet, för det samlas mörker omkring dig. Men jag ser också...

Här, här är det som är fel med dig. Om jag kan tala om vad som är fel med dig, vill du då tro mig? Bra. Du lider av en njure... nej, det är det inte, det är problem med urinblåsan. Är det riktigt? Inflammation i urinblåsan. Är det riktigt, räck upp handen. Jag vill att du ska resa hem. Tror du att mitt ord kommer att vara auktoritet för dig, utifrån Guds Ord? Res hem och tjäna Gud av hela ditt hjärta, det kommer att vara över för dig. Amen. Tar du emot det? Säg: "Amen." Amen. Det gör du.

56 Det sitter en gentleman framför dig där, som håller ett bönekort i sina händer. Det är någonting... som sitter där ute... Ja. Se åt det här hållet, min herre. Jag ser att du sitter där. Du lider av ledinflammation, eller hur: artrit. Säg, du är pappa till den här flickan också, eller hur? Är inte det riktigt? Stå upp på dina fötter. Jesus Kristus helade dig från den här ledinflammationen. Du behöver den inte längre. Gå ut ifrån byggnaden här tillsammans med henne och ära Gud. Du är helad nu. Du behöver inte ditt bönekort. Släng det på golvet och gå vidare. Du behöver inte det.

Låt oss säga: "Prisad vare Herren", allihop. Det här är det som Gud vill göra med folket. Gå vidare, gå ut och gläd er.

57 Hur är det med dig, syster, som sitter där i rullstolen? Eller, du är inte... Nej, det är för ditt barn, Se åt det här hållet. Barnet har plågor, barnet är spastiskt. Jag ser att du har någonting i tankarna och säger... O, jag ser. Du har varit på mina möten förut. Är inte det riktigt? Är inte det sant? Du har säkert... Nej, det var i ett annat möte. Du var i ett annat möte, förutom det här. Säg, du hade en liten flicka som har blivit helad. Är det riktigt? Skelögd, riktigt otäckt. Hon blev helad. Är det riktigt? Om det är så, räck då upp din hand och säg det... Det är sant, syster. Gud välsigne dig. Jesus Kristus, Guds Son kan inte svika.

Vad tror du om det, syster. Du lider här av ledinflammation? Ställ dig på dina fötter. Jesus helar dig nu från din artrit. Halleluja. Ha tro på Gud.

Se här, syster. Du här med den röda hatten. Se åt det här hållet. Tror du av hela ditt hjärta?

Om du ser åt det här hållet bara ett ögonblick, om du kan... Du lider av cancer. Är det riktigt? Och du har blivit opererad för den canceren. Är det riktigt? Det misslyckades. Jesus Kristus har helat dig från canceren nu. Det är riktigt. Ha tro. Tro.

58 Hur är det med damen, som sitter bredvid henne? Vill du bli helad? Se på mig och tro. Tror du att Gud har sänt mig som Sin profet? Jag ser att du lider... Säg, du tillhör en annan kyrka också, eller hur... Låt mig säga det här: du är kväkare, tror jag, när det gäller tron. Är inte det riktigt? Om det är det, räck upp handen och säg att det är riktigt. Det är riktigt... ser skylten på en plats, dit du går på möten. Du besväras av epilepsi. Är det riktigt? Epilepsi? Ha tro på Gud. Han kommer att göra dig frisk och må Han hela dig fullständigt. Tror du det av hela ditt hjärta? Gå och tillbed Honom och tro på Honom.

Den lilla damen som sitter där. De kvinnliga besvär du hade, syster, har verkligen lämnat dig för tio minuter sedan, när du satt här. Res dig upp.

Och du som lägger din arm omkring henne. Du var verkligen också nervös, eller hur? Du blev också helad.

Och damen med sitt ögonbesvär som sitter där alldeles intill, blev också helad för några minuter sedan. Du är helad, syster. Gud välsigne dig.

59 Låt oss nu... Medan du pekar med fingret... Den lilla flickan som pekar på mig, se på mig. Tror du att Jesus Kristus sände mig hit? Vill du ta emot mitt ord som profet, den lilla flickan föddes döv och stum. Är det riktigt? Jesus Kristus helar henne... I Jesus Kristus. Halleluja. Jesus Kristus, samme Gud.

Den här damen som sitter här och klappar i händerna, och ser åt det här hållet, hon sitter bredvid den lilla pojken där, hon är blind. Ha tro, syster. Jesus Kristus kommer att hela dig och göra dig hel. Tror du det? Tror du det av hela ditt hjärta? Ha tro. Rör vid hennes arm där. Tror du det av hela ditt hjärta. Res dig då upp och kom fram den här vägen. Ha tro. Gud välsigne dig. Tvivla inte. Du har fått din syn nu. Om du vill komma fram och kom den här vägen. Kom fram och gå den här vägen. Gud kommer att låta dig... låter dig få din... Halleluja. Gud välsigne dig. Gud välsigne dig, syster. Han har helat dig.

Se åt det här hållet, allihop. Ha tro. Håll ögonen åt det här hållet, överallt.

60 Damen, du sitter bunden i den där rullstolen där, i den där stolen. Tror du, du som sitter där med en grönaktig dräkt på dig? Stå upp på dina fötter. Jesus Kristus helade dig. Det är riktigt.

Låt oss säga: "Prisad vare Herren." Kom framåt. Vem vill bli helad av Herrens Ande? Kan någon hjälpa damen att komma upp och stå på sina fötter. Här kommer hon, hon har varit bunden, hon går. Låt oss allihop säga: "Prisad vare Herren." Hon kommer upp från sin stol... Kom framåt. Ta emot Jesus som din Helbrägdagörare nu. Kom och tro. Allsmäktige Gud, Livets Upphovsman, alla goda gåvors Givare, sänd Din välsignelse över detta folk. Tro på Honom, vänner. Genom Hans tro och i Jesu Kristi Namn... Var och en här inne som är troende, ha tro... Gud helade dig då, syster. Ha tro, tro.

Du där borta med den... Räck upp dina händer, ta emot Honom detta ögonblick. Säg: "Herre..." Ni behöver inte dessa bönekort. Tro allihop. Kasta era bönekort upp i luften. Säg: "Jag tror på Kristus." Lämna era bönekort. Det är så det skall göras. Halleluja.

Yttersta Tidens Budskap
Erling Eriksen
Ängsgatan 37
S- 67160 Arvika
Sverige

Telefon +46 570 214 65

www.budskapet.info

Copyright © 2015